

[Leonhard Hansen.]

villighedsprincippet, saaledes at forstaa, at hvor Arbejdere og Arbejdsgivere har kunnet blive enige derom, har man delt det forhaandenværende Arbejde paa flere Personer. Ved saadanne frivillige Aftaler er der efter Arbejdsfordelingsnævnets Oplysninger gennemført saakaldte Rammeoverenskomster for 71 Fagomraader med et samlet Arbejderantal paa 280 000, og af dette Antal, oplyses det, har der i den sidste Uge af Oktober i Aar været 89 300 Arbejdere under Arbejdsfordelingen, hvilket udgør ca. 18 pCt. af Medlemstallet i de paagældende Kasser, og den gennemsnitlige Nedsættelse i den sidste Uge af September er opgjort til 11,5 Timer. Om Hensigten med Loven hermed er naaet, skal jeg lade være usagt; det er imidlertid min personlige Opfattelse, at man vilde være naaet betydelig længere, hvis Loven var blevet gennemført som en Pligt for alle, selvfølgelig med de Undtagelser, som Erhvervenes Krav nødvendigvis maatte afstedkomme.

Denne Lov blev ikke modtaget med Glæde af dem, der herigennem saa deres Indtægter forringet, men jeg synes, at det er beundringsværdigt at se, hvorledes disse Tusinder af Arbejdere har resigneret af Hensyn til de Kammerater, der var arbejdsløse eller eventuelt vilde blive arbejdsløse, beundringsværdigt ikke mindst i en Tid, hvor der, samtidig med at der blev sat Stop for Lønstigning, har fundet Prisstigninger Sted, som selv med normal Arbejdstid vilde være overordentlig mærkbare i Arbejderhus-holdninger. Naar man ser, at Arbejdstids-nedsættelser fra 6 til 24 Timer pr. Uge medfører en Nedsættelse af Lønningerne paa 10 til 40 Kr., der nødvendigvis maa gaa ud over det daglige Behov, saa forstaaer man, hvilke Ofre det er, der fra Arbejdernes Side er blevet bragt ved at indgaa paa disse frivillige Overenskomster.

Arbejderne har resigneret, men de har ogsaa kritiseret, hvad jeg finder ganske naturligt, naar man ser af Nævnets Oplysninger, at det kun er 18 pCt. af Arbejdsløshedskassernes Medlemstal, der har maattet bære disse specielle Byrder. Den Kritik, der udøves, gaar da ogsaa ud paa, at man mener, at Arbejdsfordelingen burde have været mere effektiv. Man forstaaer f. Eks. ikke, hvorfor der ikke kan finde Arbejdsfordeling Sted i videre Udstrækning inden for Stat og Kommune, end der gør. I denne Forbindelse tænkes der ikke særlig paa disse Institutioners Tjenestemænd, selv om disse naturligvis ogsaa bliver nævnt.

Naar man har kritiseret, har man sik-

kert ikke hæftet sig tilstrækkeligt ved, at Tjenestemandforholdet er noget andet end Arbejdet i det frie Erhverv. Der er saa mange Ting, der spiller ind her, dels Spørgsmaalet om Pensionen, dels manglende Muligheder for at kunne opnaa Fortjeneste, som under gode Konjunkturer kan opnaas i det frie Marked, og at de paagældende er beskæftigede ved et Arbejde, som af samfundsmæssige Grunde maaske vanskeligt taaler Afbrydelse, dels vistnok ogsaa, at det offentlige i højere Grad end de private Erhverv maa regne med en fast tilknyttet Personalestab. Men herudover findes der adskillige inden for de enkelte Institutioner, som udmærket godt vilde kunne komme ind under Arbejdsfordelingen, og jeg er derfor meget tilfreds med at kunne konstatere, at Arbejdsfordelingsnævnet i sin Indstilling til Socialministeren har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og henstiller til Regeringen at søge Udvej for Gennemførelsen af en midlertidig Ordning, saaledes at Arbejdsfordelingen eventuelt kan gennemføres i forannævnte Tilfælde.

Jeg har bemærket mig, at Nævnet i sin Indberetning kun i ganske ringe Omfang har ment at kunne godkende Arbejdsfordelingsbevillinger i Tilfælde, hvor saavel Arbejdsgivere som Arbejdere har været uorganiserede, fordi der altsaa ingen Organisation har været, som kunde garantere for Gennemførelsen af den fornødne Kontrol. Dette viser, hvilken særlig Betydning det har ogsaa for Lovgivningsmagten, at Organisationerne, baade Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne, bestaar, ved at disse Organisationer ikke alene med Hensyn paa denne Lov, men paa en hel Del andre Love, udfører en effektiv Kontrol bedre, end denne vilde kunne udøves af nogen som helst anden. Naturligvis skal det, at Arbejdere eller Arbejdsgivere ikke er organiserede, ikke forhindre, at de faar Andel i Arbejdsfordelingens Byrder og Goder, hvorfor jeg er glad for, at Nævnet ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt paa, at der søges gennemført saadanne Kontrolforanstaltninger, som muliggør, at disse paagældende ogsaa kan komme ind under Arbejdsfordelingsloven.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne bemærke, at Organisationerne har haft et meget stort Arbejde med denne Lov, og det er min Overbevisning, at man fra begge Sider har søgt at løse Spørgsmaalet saa godt, som det overhovedet har været muligt.

Ved Lovens Vedtagelse her paa Rigsdagen i Maj Maaned i Aar erklærede de i Udvalget repræsenterede Partier sig villige